

neko nenavadno lepoto in zanimivost, po kateri mi je tukaj zelo dolgčas. Sploh moram reči, težko mi je bilo zapustiti Benetke, tako sem se bil privadil tega mesta, da se mi je zdelo skoraj domače, in žalosten sem sedel v vagonu, ki me je odpeljal od ljubljene mesta, od prijateljev, ki so me spremili do kolodvora, in kar mi je še bolj težko bilo, odpeljal se vedno bolj daleč od doma, od ljube domovine.

Bilo je zgodaj v jutro, ko sem se odpeljal iz Benetk proti Padovi. To mesto mi je bilo znano že odpred, kjer sem večkrat bil prišel sem iz Benetk, in zato sem se peljal zdaj kar naprej do Bologne, kamor sem opoldne prišel. To je zelo lepo mesto kot Ljubljana in kar me je zelo veselilo, tu so ljudje zelo podobni Krajncem, posebno ženske, čisto tako napravljene kakor naše Maričke, z rutico na glavi, v obraz bele in rudeče, lepe, zdrave punce. Mesto je polno lepih cerkva, narveči je cerkev sv. Petronio, gotička, pa žalibog nedodelana. Na fasadi so tri portali, neizrečeno lepi, druga stena je gola, nedovršena. Od znotraj cerkev naredi veličasten vtis, ljudje pri velikem oltarju so od vrat viditi kot mali otroci. V tem mestu je tudi akademija in zraven galerija raznih podob, med katerimi je tudi ena najbolj imenitnih Rafaelovih, sv. Cecilia in ti podobi ravno nasproti na drugi steni visi podoba, ki predstavlja Marijo z svetniki, od Rafaelovega mojstra, obedve podobi neizrečeno lepe. In koliko družega, tako da ni zapovedati. V tem mestu je najlepše pokopališče, kar sem jih jaz do zdaj vidil, vse obzidano skoraj vsi grobi so pod streho in polno lepih monumentov.

Firence je veliko večji in veliko lepši od Bologne. Tu sta dve galeriji, galeria Uffizi in Pitti, toliko lepih podob še nisem nikdar tako blizu skupaj vidil, kakor tukaj. Jaz sem šel enkrat zjutraj ob devetih v eno teh galerij, bil sem notri do 3. popoldne in sem komaj polovico slik videl. Tu so lepe podobe od Rafaela, od Fra Bartolemeo in toliko drugih slikarjev, in vsake sorte, podobe po štiristo, po petsto let stare. In koliko lepih cerkva je zopet tukaj in lepih palač in lepih trgov. Tu je eno najboljših del Michel Angela, David, velikanska podoba izsekana iz mramorja. Celo mesto je lepo, ima lepa poslopja in posebno lepo okolico, a ko sem jaz bil tam je žalibog na bližnjih hribih ležal sneg.

Od Firence do Rima sem se vozil 14 ur in to podnevi, tako da sem videl lepe kraje skozi katere sem se peljal. V Rimu sem se pripeljal zvečer ob 8. uri. Koj drugi dan sem šel ogledovati večno mesto. Videl sem cerkev sv. Petra, neizrečeno velika in lepa. Videl sem Coloseum, rimsko poslopje, ki je skoraj 2 tisoč let staro in še veliko večji kot cerkev sv. Petra. In tako polno drugih zanimivosti. Ogledal sem nekaj, pa še ne popolnoma, poslopje Vatikan, tu papež stanuje, prve dni nisem mogel priditi notri, ker k temu je treba posebnega privoljenja. Zdaj pa lahko grem vsak dan, ako hočem. Tu so imenitne freske od Rafaela, od Michael Angela, sploh celo poslopje je velikansko in neizrečeno lepo. Dan 17. januarja sem bil dobil tudi privoljenje, da sem smel idti gledati sv. očeta papeža. Bilo nas je okoli 2 sto ljudi skoraj sami Nemci, papež je govoril po italijansko. Neizrečeno prijazen in ljubezniv starček je in dasi ravno tako star je vidi čisto pri moči.

Zdaj pa moram nehati, ker ni več prostora. Ti bodem pa drugikrat iz Rima kaj več pisal. Upam, da

bodeš pismo prejel in te prosim, da mi pri priliki kaj odpíšeš, me bo vedno zelo veselilo. — Ti vse dobro iz srca želim in te prijateljsko pozdravljam.

Janez Š.—.

Pisma iz Bleiweisove dobe.¹

Priob. Peter Butkovič.

Dragi gospod!

Vaša pesem Radetzkiemu bi bila do 1. febr. že prestara. Pošljite jo Novicam ali zg. Danici, da prej na svetlo pride. Glasnika bom Vam že pošiljal brez plačila; samo prosim, da mi večkrat pošljete kak dopis iz Gorici (!) o življenju literarnem, družtenem in sploh

Anica Zupanec: Risba.

narodskem. Razglaševati se morejo po teh dopisih tudi razne misli in želje. Pisal sem že na vse strani v Prago, Varaždin, Reko, Ljubljano, Celje, Maribor, Trst itd., da bom dobival rednih dopisov o raznih predmetih. Prosim Vas, ali bi ne hotli Vi prevzeti redno dopisovanje iz Gorice. Saj do 20.—24. vsakega mesca bi dopise potreboval. Ali bi mogli še za prihodnji mesec kaj malega dopisati? Zastran naznanjenih pesem bom Vam pozneje pisal; za zdaj imam jih preobilo. Z Bogom

Vaš

Ant. Janežič.

V Celovcu 15./1. 58.

¹ Glej mojo priobčitev v „Času“, 1914, št. 2. pod gornjim naslovom in uvod!